

БУТЕНКИ — рід народних гончарів з містечка Комишня, нині смт Миргородського району Полтавської області.

Іван Онисимович Б. (1845 — 11. 09. 1920) — уродженець с. Черкашани на Миргородщині, замолоду прибув до Комишні, де все життя професійно гончарював, виготовляючи традиц. посуд: горщики-

кашники, махітки (менші, середні й рослі), горщата, килаші, макітри, макітерки (середні, килашеві й рослі), глечики, зокрема молошники, тикви, лембики для смальцю та ін. Вони були «гладжені» камінцем, ритовані й мальовані побілом, опискою чи рудькою, а також облиті кольор. поливою. Гончар. продукцію вивозив на ярмарки й базари Комишні, Лохвиці, Миргорода, Лубен, Кременчука. Б. навчав здібну молодь, наймав гончарів. Мав синів

Степана (1879 — 05. 07. 1955),

Дениса (1883 — червень 1933) і

Федора (1886 — червень 1933; обидва померли від голоду), які також гончарювали. Син Степана —

Михайло (20. 12. 1907(02. 01. 1908) — 10. 05. 1997, смт Комишня) закін. 3 класи церковно-приход. школи, працював у колгоспі ім. Т. Шевченка, зокрема в гончарні та цегельні (1949–53), виробляючи череп'яний і полив'яний посуд.

Рекомендована література

1. Ханко О. Гончарський промисел у Комишні // Українська керамологія: Нац. наук. щоріч. Опішня, 2001. Кн. 1.

В. М. Ханко

Бібліографічний опис:

Бутенки / В. М. Ханко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-38265>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).